

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ด่วน

เรียน ผู้จัดการ

๔ ธันวาคม 2540

บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์และบริษัทหลักทรัพย์ทุกบริษัท

ที่ กlot.ธ. (ว) ๑๘ /2540 เรื่อง การให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ และการให้ยืม
หลักทรัพย์เพื่อขายชอร์ต ในระบบ Credit Balance

ด้วยคณะกรรมการ ก.ล.ต. และสำนักงานได้ออกประกาศจำนวน 2 ฉบับ เพื่อวาง
ข้อกำหนดสำหรับบริษัทหลักทรัพย์ในการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ และการให้ยืมหลักทรัพย์
เพื่อขายชอร์ต ในระบบ credit balance ประกอบด้วย

- (1) ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กช. 39/2540
เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ ลงวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2540
- (2) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
ที่ สธ. 42 /2540 เรื่อง การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ และการให้ยืม
หลักทรัพย์แก่ลูกค้าที่มิใช่ลูกค้าสถาบันเพื่อขายชอร์ต ลงวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2540

ประกาศทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2541 เป็นต้นไป
ดังนี้ เพื่อให้บริษัทหลักทรัพย์เข้าใจรายละเอียดของประกาศข้างต้นและถือปฏิบัติได้ถูกต้อง
สำนักงานขอเรียนชักชวนความเข้าใจ ดังนี้

1. อัตราmarjinเริ่มต้น (initial margin rate) ประกาศคณะกรรมการ ก.ล.ต. ฉบับนี้
ได้ปรับเพิ่มอัตราmarjinเริ่มต้นจากร้อยละ 40 เป็นร้อยละ 50 สำหรับหลักทรัพย์จดทะเบียน และจาก
ร้อยละ 50 เป็นร้อยละ 60 สำหรับหลักทรัพย์ที่ซื้อขายในสูญซื้อขายหลักทรัพย์กรุงเทพ โดยอัตรา^{ดังกล่าวให้ใช้สำหรับกรณีการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้าที่มิใช่ลูกค้าสถาบันเพื่อขายชอร์ตด้วย ทั้งนี้ อัตราที่กำหนดในประกาศดังกล่าวเป็นเพียงอัตราขั้นต่ำเท่านั้นที่บริษัทหลักทรัพย์จะต้องกำหนดเท่านั้น ในทางปฏิบัติบริษัทหลักทรัพย์ควรกำหนดอัตราmarjinเริ่มต้นที่สูงขึ้นสำหรับการซื้อหรือขายชอร์ต หลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง}

2. การป้องกันความเสี่ยงของบริษัทหลักทรัพย์ เพื่อให้บริษัทหลักทรัพย์มีระบบในการป้องกันความเสี่ยงในการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหุ้นหลักทรัพย์และการให้ยืมหลักทรัพย์เพื่อขายชอร์ตทึ้งในด้านความเสี่ยงจากตัวลูกค้า และความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นหลักทรัพย์ที่ลูกค้าวางแผนเป็นประกันการชำระหนี้และหลักทรัพย์ที่ลูกค้ายืมจากบริษัทหลักทรัพย์เพื่อขายชอร์ต สำนักงานจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการป้องกันความเสี่ยงของบริษัทหลักทรัพย์ไว้ดังนี้

2.1 ด้านหลักทรัพย์

ให้บริษัทหลักทรัพย์กำหนดรายชื่อหุ้นหลักทรัพย์ที่จะอนุญาตให้ลูกค้าซื้อหรือขายชอร์ตจากบัญชีมาร์จินได้ และอัตราmarjine rate เริ่มต้นที่เหมาะสมสำหรับแต่ละหุ้นหลักทรัพย์ (multiple margin rate) โดยต้องคำนึงถึงสภาพคล่อง ความผันผวนของราคา และความเสี่ยงของแต่ละหุ้นหลักทรัพย์ และเนื่องจากโดยปกติหุ้นหลักทรัพย์แต่ละหุ้นหลักทรัพย์จะมีความเสี่ยงไม่เท่ากัน ดังนั้น อัตราmarjine rate เริ่มต้นสำหรับแต่ละหุ้นหลักทรัพย์จะไม่ควรจะเท่ากันด้วย กล่าวคือ หากหุ้นหลักทรัพย์ใด มีสภาพคล่องน้อย มีความผันผวนของราคาสูง แสดงว่าการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหุ้นหลักทรัพย์นั้นหรือ การให้ยืมหุ้นหลักทรัพย์นั้นเพื่อขายชอร์ตมีความเสี่ยงสูง บริษัทหลักทรัพย์ก็ควรกำหนดอัตราmarjine rate เริ่มต้นสำหรับหุ้นหลักทรัพย์นั้นให้สูงขึ้น และในการณ์ที่หุ้นหลักทรัพย์ไม่มีความเสี่ยงสูงมาก บริษัทหลักทรัพย์ก็ไม่ควรให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหุ้นหลักทรัพย์นั้นหรือให้ยืมหุ้นหลักทรัพย์นั้นเพื่อขายชอร์ต

2.2 ด้านลูกค้า

(1) ต้องมีการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าก่อนที่บริษัทหลักทรัพย์จะอนุมัติการเปิดบัญชีมาร์จินให้แก่ลูกค้า และห้ามบริษัทหลักทรัพย์ให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหุ้นหลักทรัพย์หรือให้ยืมหุ้นหลักทรัพย์เพื่อขายชอร์ตแก่นักลงทุนที่บริษัทหลักทรัพย์ทราบว่าเป็นตัวแทนของบุคคลอื่น (nominee)

(2) กำหนดวงเงินสูงสุดที่ลูกค้าอาจเป็นหนี้บริษัทตามความเหมาะสมของลูกค้าแต่ละราย ไม่ว่าจะเป็นหนี้ที่เกิดจากการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อหุ้นหลักทรัพย์หรือการยืมหุ้นหลักทรัพย์เพื่อขายชอร์ต และทบทวนวงเงินดังกล่าวอย่างน้อยปีละครั้ง โดยในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้าอย่างมีนัยสำคัญ บริษัทหลักทรัพย์ต้องพิจารณาทบทวนวงเงินทันที

(3) บริษัทหลักทรัพย์ต้องทำสัญญาให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหุ้นหลักทรัพย์และ/หรือให้ยืมหุ้นหลักทรัพย์เพื่อขายชอร์ต เป็นลายลักษณ์อักษรกับลูกค้า โดยต้องมีข้อความที่ลูกค้าแสดงความยินยอมให้บริษัทหลักทรัพย์ยิดถือหุ้นหลักทรัพย์ที่ซื้อจากบัญชีมาร์จินและเงินค่าขายชอร์ตไว้เป็นประกันการชำระหนี้ในบัญชีมาร์จินของลูกค้ารายนั้น และให้ระบุว่าการกู้ยืมเงินในบัญชีมาร์จินนั้น

เป็นการกู้ยืมเงินในลักษณะบัญชีเดินสะพัด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในเรื่องการฝาก/ถอนเงิน และการคำนวณดอกเบี้ยของลูกค้าด้วยวิธีดอกเบี้ยทบต้น

(4) ห้ามมียอดหนี้คงค้างในบัญชีมาร์จิน (ผลกระทบของเงินให้กู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์และมูลค่าตามราคาน้ำดื่มน้ำของหลักทรัพย์ที่ให้ยืม) ของลูกค้ารายได้รายหนึ่ง (exposure to single client) เกินกว่าร้อยละ 25 ของเงินกองทุนของบริษัทหลักทรัพย์ โดยให้นับยอดหนี้คงค้างในบัญชีมาร์จินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับลูกค้ารวมในการคำนวณด้วย เว้นแต่ในกรณีที่ยอดหนี้คงค้างของลูกค้าสูงกว่าอัตราที่กำหนดเนื่องจากมูลค่าหลักทรัพย์ที่ให้ยืมสูงขึ้น หรือการเรียกเก็บดอกเบี้ย หรือการซื้อหลักทรัพย์เพื่อนำมาคืนหลักทรัพย์ที่ได้ขายชอร์ตไปแล้ว

(5) ห้ามบริษัทหลักทรัพย์ให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์แก่ลูกค้าทุกรายรวมกันเกินกว่า 5 เท่าของเงินกองทุนของบริษัทหลักทรัพย์

(6) หากมีการโอนหนี้ในบัญชีมาร์จินที่ใช้ระบบ credit balance ของลูกค้ารายได้ไปเป็นบัญชีลูกหนี้ประเภทอื่น ซึ่งส่วนมากจะเกิดจากการที่ลูกหนี้ดังกล่าวกล้ายื่นลูกหนี้ไม่มีคุณภาพที่ต้องทยอยผ่อนชำระ บริษัทหลักทรัพย์จะให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์หรือให้ยืมหลักทรัพย์เพื่อขายชอร์ตแก่ลูกค้ารายนั้นอีกไม่ได้จนกว่าลูกค้าจะได้ชำระหนี้คงค้างหมดแล้ว

นอกจากนี้ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยงของบริษัทหลักทรัพย์ สำนักงานได้มีแนวทางที่จะแก้ไขหลักเกณฑ์ในการคำนวณการคำรับเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิ (net capital rule : NCR) โดยการเพิ่ม capital charge หรือ hair cut สำหรับการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องต่ำ และการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์กระจุกตัวในลูกค้ารายได้รายหนึ่งหรือหลักทรัพย์ใดหลักทรัพย์หนึ่ง (exposure to single client or single stock) ซึ่งสำนักงานจะได้ประกาศรายละเอียดการแก้ไขกฎเกณฑ์ดังกล่าวให้บริษัทหลักทรัพย์ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

3. หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินและให้ยืมหลักทรัพย์ในระบบ Credit Balance

3.1 หลักการ

ระบบ credit balance เป็นรูปแบบการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ของบริษัทหลักทรัพย์ (margin loan) ประเภทหนึ่ง ซึ่งในการให้กู้ยืมเงินดังกล่าวลูกค้าต้องนำเงินมาวางเป็นประกันการชำระหนี้กับบริษัทหลักทรัพย์ก่อนการซื้อหลักทรัพย์ โดยจำนวนซื้อของลูกค้าจะขึ้นอยู่กับจำนวนเงินที่ลูกค้านำมาวาง และมูลค่าหุ้นที่ซื้อและวงเงินประกัน ทั้งนี้ บริษัทหลักทรัพย์ต้อง mark to market หลักทรัพย์ที่เป็นประกันทุกวัน และผลจากการ mark to market ดังกล่าวจะทำให้อัมนาจำนวนของลูกค้าเพิ่ม/ลด โดยอัตโนมัติตามมูลค่าตลาดของหลักทรัพย์ของลูกค้าทั้ง portfolio โดยไม่มีการคำนวณกำไร/ขาดทุนของหลักทรัพย์แต่ละรายการเหมือนในระบบเดิม

3.2 วิธีปฏิบัติ

(1) บริษัทหลักทรัพย์ต้องจัดให้มีบัญชีมาร์จินสำหรับลูกค้าแต่ละราย เพื่อบันทึกรายการเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ และในกรณีที่ลูกค้ามีการขายของตัวเอง ให้หักห้ามขายหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์โดยยืนหลักทรัพย์จากบริษัทหลักทรัพย์ (short sale) บริษัทหลักทรัพย์ต้องบันทึกรายการขายของตัวเองในบัญชีมาร์จินเดียวกันกับการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ด้วย

(2) บริษัทหลักทรัพย์ต้องให้ลูกค้านำเงินมาวางไว้ในบัญชีมาร์จินก่อน การสั่งซื้อหรือการขายของหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ในครั้งแรก

(3) ให้บริษัทหลักทรัพย์คำนวณอัตราดอกเบี้ย/ขายของลูกค้าแต่ละราย จากทรัพย์สินส่วนเกิน (excess equity) ซึ่งถ้าเป็นรายการซื้อหรือขายของหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ในบัญชีมาร์จิน excess equity ของลูกค้าจะเท่ากับจำนวนเงินที่ลูกค้านำมาวาง อัตราดอกเบี้ย/ขายของหุ้นจะต้องไม่เกินวงเงินของลูกค้ารายนั้นตามที่กล่าวใน 2.2 (2)

(4) เมื่อลูกค้าซื้อหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ในบัญชีมาร์จิน ให้บริษัทหักเงินที่ลูกค้าวางไว้เพื่อชำระค่าซื้อก่อน หากไม่พอที่จะชำระค่าซื้อ ส่วนที่เหลือจึงจะเป็นเงินให้กู้ยืมของบริษัทหลักทรัพย์ อัตราดอกเบี้ยที่หักเงินของลูกค้าน้อยกว่าเงินที่ลูกค้าวางไว้คงเหลือ (เช่น ลูกค้าวางเงินไว้ 100 บาท แต่ซื้อหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ 80 บาท) ให้บริษัทหักเงินให้กู้ยืมเงิน 10 บาท สำหรับการซื้อหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์รายการนี้ และหักเงินของลูกค้าน้อยลง 10 บาท (เช่นหักเงินของลูกค้า 70 บาท กองเหลือ 30 บาท และมีเงินให้กู้ยืมเพื่อซื้อหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ 10 บาท) ทั้งนี้ เพื่อให้บริษัทหลักทรัพย์มีการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหุ้นของลูกค้าบัญชีมาร์จินทุกรายการ ซึ่งจะทำให้บริษัทหลักทรัพย์สามารถใช้หุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ที่ลูกค้าซื้อในระหว่างที่ยังไห้เงินเดือนไม่หมด เป็นหลักประกันการชำระหนี้ในบัญชีมาร์จินได้โดยไม่ต้องจดจำนำ และให้บริษัทสามารถบังคับขายหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ ดังกล่าวในตลาดหุ้นเพื่อชำระหนี้เงินกู้ได้ตามที่กำหนดในมาตรา 195 และมาตรา 196 แห่งพระราชบัญญัติหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์และตลาดหุ้น พ.ศ. 2535 ซึ่งการดำเนินการข้างต้นไม่กระทบต่อผลประโยชน์ที่จะคิดกับลูกค้า เพราะสามารถคำนวณจากยอดสุทธิได้

(5) เมื่อลูกค้าขายหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ ขายของหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ หรือนำเงินมาวางเพิ่ม ให้บริษัทหักหันเงินที่ได้รับ (ไม่ว่าจะเป็นเงินค่าขายหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ เงินค่าขายของหุ้น หรือเงินที่ลูกค้านำมาวางเพิ่ม) มาหักหนี้เงินกู้ยืมเพื่อซื้อหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ที่มีอยู่เดิมก่อน หากยังมีหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ที่ซื้อและวางแผนเป็นประกันการชำระหนี้คงค้างอยู่ ให้คงเหลือเงินให้กู้ยืมเพื่อซื้อหุ้นของบริษัทหลักทรัพย์ไว้ 10 บาท ส่วนที่เหลือจึงบันทึกเพิ่มในส่วนของเงินที่ลูกค้าวางไว้ในบัญชีมาร์จิน ทั้งนี้ ในกรณีขายของหุ้น

ให้บริษัทหลักทรัพย์บันทึกมูลค่าตามราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่ลูกค้าเขียนจากบริษัทเพื่อส่งมอบ การขายชอร์ตไว้ในบัญชีมาร์จิน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของมูลหนี้ของลูกค้านอกเหนือจากเงินกู้ยืม เพื่อซื้อหลักทรัพย์

(6) ในกรณีที่ลูกค้ารายได้ไม่มี excess equity บริษัทหลักทรัพย์อาจให้ ลูกค้ารายนั้นซื้อหรือขายชอร์ตหลักทรัพย์เพิ่มเติมในบัญชีมาร์จินก็ได้ แต่บริษัทหลักทรัพย์ต้อง กำหนดให้ลูกค้านำเงินมาวางเพิ่มเฉพาะคราว และให้บริษัทหลักทรัพย์คำนวณจำนวนซื้อ/ขายชอร์ต ของลูกค้ารายนั้นเท่านั้น

$$\text{จำนวนเงินที่วางเพิ่มเฉพาะคราว} \div \text{อัตราmarjine} = \text{จำนวนของหลักทรัพย์ที่จะซื้อหรือขายชอร์ต}$$

ทั้งนี้ หากสิ้นวันทำการแล้วยังมีเงินคงเหลือ บริษัทหลักทรัพย์อาจจะ กืนเงินคงเหลือให้แก่ลูกค้า หรือจะโอนเงินคงเหลือนั้นเข้าบัญชีมาร์จินของลูกค้าสมือนลูกค้าได้นำ เงินมาวางเพิ่มก็ได้ ตามแต่จะคล่องกับลูกค้า

(7) ให้บริษัทหลักทรัพย์ mark to market มูลค่าหลักประกันและมูลค่า หลักทรัพย์ที่ลูกค้าเขียนจากบริษัทเพื่อส่งมอบการขายชอร์ตของลูกค้าอย่างน้อยทุกวันทำการ ซึ่งการ mark to market ดังกล่าวจะส่งผลให้จำนวนซื้อ/ขายชอร์ตของลูกค้าเพิ่ม/ลด โดยอัตโนมัติ ตามการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตลาดของหลักประกันและหลักทรัพย์ที่ลูกค้าเขียน

(8) ในกรณีที่มูลค่าหลักประกันของลูกค้าลดลงจนอยู่ในระดับที่จะต้องเรียก หลักประกันเพิ่ม (call margin) บริษัทหลักทรัพย์จะเรียกหลักประกันประเภทใดก็ได้เพื่อลดความเสี่ยง ของบริษัทหลักทรัพย์เอง แต่หลักประกันที่จะสามารถนำไปใช้คำนวณระดับ maintenance margin (M.M.) ได้จะจำกัดเฉพาะหลักประกันที่เป็นประเภทตามที่กำหนดในข้อ 5 (4) วรรคสอง ของประกาศ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สธ. 42 /2540 ลงวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2540 และบริษัทหลักทรัพย์ต้องดำเนินการให้บริษัทมีบุรินสิทธิเห็นหลักประกันดังกล่าวด้วย

อนึ่ง แม้ว่าบริษัทหลักทรัพย์จะนำหลักประกันตามข้อ 5 (4) ประเภท (ก), (ง), (จ), (น) หรือ (ช) ไปคำนวณ M.M. ได้ แต่บริษัทหลักทรัพย์จะนับรวมมูลค่าทรัพย์สิน ดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการคำนวณจำนวนซื้อ/ขายชอร์ตของลูกค้าไม่ได้ ดังนั้น ในการคำนวณ จำนวนซื้อ/ขายชอร์ตของลูกค้า ให้บริษัทหลักทรัพย์กำหนดอัตราmarjine เริ่มต้นสำหรับทรัพย์สิน ประเภทดังกล่าวในการคำนวณ margin requirement ของลูกค้าในอัตราเรื้อยละ 100 เพื่อมิให้อำนาจ ซื้อ/ขายชอร์ตของลูกค้าเพิ่มขึ้นจากการนำทรัพย์สินดังกล่าวมาวางเป็นประกันเพิ่ม หรือจากการที่ มูลค่าตลาดของทรัพย์สินดังกล่าวเพิ่มขึ้น

(9) ในกรณีที่ลูกค้าซื้อหลักทรัพย์เพื่อนำมาคืนหลักทรัพย์ที่ได้รับไปจากบริษัท ให้บริษัทหลักทรัพย์หักเงินค่าซื้อหลักทรัพย์จากเงินที่ลูกค้าวางแผนไว้ในบัญชีมาร์จินก่อน หากไม่เพียงพอ ให้บริษัทหลักทรัพย์บันทึกส่วนที่เหลือเป็นเงินให้กู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์ และให้บริษัทหลักทรัพย์ ตัดยอดมูลหนี้ให้ยึดหลักทรัพย์แก่ลูกค้าเท่ากับมูลค่าตลาดที่บันทึกถ้วนสุดของหลักทรัพย์ที่ลูกค้าซื้อและคืนให้แก่บริษัท

(10) ในกรณีที่ลูกค้าประสบปัจจัยภายนอกเงินจากบัญชีมาร์จิน บริษัทหลักทรัพย์ ต้องไม่ยินยอมให้ลูกค้าถอนเงินเกินกว่าจำนวน excess equity และหากการถอนเงินนั้นมีจำนวนมากกว่ายอด cash balance ที่ลูกค้ามีอยู่ในขณะนั้น ให้บริษัทหลักทรัพย์บันทึกส่วนที่เกินยอด cash balance เป็นการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ บริษัทหลักทรัพย์อาจกำหนดให้ระยะเวลาการจ่ายเงินให้แก่ลูกค้าในกรณีที่สัมพันธ์กับระยะเวลาการชำระราคาและส่วนของหลักทรัพย์ที่กำหนดโดยสำนักหักบัญชีด้านหลักทรัพย์ด้วยก็ได้

(11) สำนักงานมิได้มีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่บริษัทหลักทรัพย์จะเรียกเก็บหรือชำระให้แก่ลูกค้า แต่ให้เป็นไปตามที่ได้ตกลงไว้กับลูกค้า โดยต้องระบุไว้ในสัญญา ทั้งนี้ บริษัทหลักทรัพย์ต้องเรียกเก็บหรือชำระดอกเบี้ยให้แก่ลูกค้าอย่างน้อยเดือนละครั้ง โดยให้ใช้วิธีปรับปรุงรายการดอกเบี้ยรับ/จ่ายดังกล่าวจากบัญชีมาร์จินของลูกค้าเสมือนว่าลูกค้าได้ถอนเงินหรือนำเงินมาวางแผนเพิ่ม แล้วแต่กรณี

ในการคำนวณดอกเบี้ยที่ต้องเรียกเก็บหรือชำระให้ลูกค้า บริษัทหลักทรัพย์ อาจคำนวณจากยอดสุทธิของแต่ละวันซึ่งได้จากการเปรียบเทียบยอดเงินคงเหลือของลูกค้า (cash balance) กับยอดเงินกู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์ที่ได้ และเพื่อให้สามารถบรรลุผลดังกล่าว บริษัทหลักทรัพย์อาจดำเนินการโดยระบุในสัญญาว่าจะไม่มีการจ่ายดอกเบี้ยสำหรับเงินคงเหลือของลูกค้าส่วนที่ไม่เกินกว่าเงินกู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์ และจะไม่มีการเรียกเก็บดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์ส่วนที่ไม่เกินกว่าเงินคงเหลือของลูกค้า

4. การปฏิบัติต่อเงินของลูกค้า เพื่อเป็นการคุ้มครองเงินที่ลูกค้านำมาวางแผนกับบริษัท หลักทรัพย์ และป้องกันความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของบริษัทในกรณีที่ลูกค้าจำนวนมากมาถอนเงินที่วางแผนไว้ในบัญชีมาร์จินจากบริษัทหลักทรัพย์ในเวลาเดียวกัน คณะกรรมการ ก.ล.ต. จะออกประกาศเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเงินของลูกค้า โดยจะกำหนดให้บริษัทหลักทรัพย์ต้องดำเนินการดังนี้

4.1 แจ้งให้ลูกค้าทราบถึงความเสี่ยงและผลกระทบแทนของเงินที่นำมาวางแผนไว้ โดยต้องทำความเข้าใจว่าเงินดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้ความคุ้มครองของกองทุนเพื่อการพัฒนาและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

4.2 แยกเงินของลูกค้าส่วนที่เป็น free credit balance ของลูกค้าแต่ละรายออกจากบัญชีของบริษัท โดยบริษัทหลักทรัพย์จะนำเงินดังกล่าวไปใช้เพื่อกิจการของบริษัทเองไม่ได้ทั้งนี้ ยอด free credit balance ของลูกค้าแต่ละราย หมายถึง จำนวนเงินของลูกค้าเฉพาะรายที่คำนวณตามเกณฑ์ต่อไปนี้และได้ผลลัพธ์มีค่าเป็นบวก

$$\text{free credit balance} = \text{จำนวนเงินที่ลูกค้าวางไว้กับบริษัทหลักทรัพย์คงเหลือ} \\ - [\text{มูลค่าตลาดของหลักทรัพย์ที่ยืมเพื่อการขายชอร์ต} \times 105\%]$$

4.3 การคำนวณความเพียงพอของจำนวนเงินที่บริษัทหลักทรัพย์ต้องแยกออกจากบัญชีของบริษัท ให้ใช้วิธีถัวเฉลี่ยรายสัปดาห์ กล่าวคือ จำนวนที่ต้อง segregate เฉลี่ยในแต่ละวันของสัปดาห์นี้อย่างน้อยต้องเท่ากับยอด free credit balance เฉลี่ยของสัปดาห์ก่อน เช่น

	สัปดาห์ที่ 1					สัปดาห์ที่ 2				
	จ.	อ.	พ.	พฤ.	ศ.	จ.	อ.	พ.	พฤ.	ศ.
free credit balance รวม	10	15	20	18	12	15	12	22	18	13
free credit balance เฉลี่ย			-----15-----					-----16-----		
จำนวนเงินที่ต้อง segregate		(วิธีที่ 1)				15	15	15	15	15
	หรือ (วิธีที่ 2)					15	10	20	16	14 (เฉลี่ย = 15)

4.4 เมื่อ segregate เงินของลูกค้าออกจากเงินของบริษัทแล้ว บริษัทหลักทรัพย์จะนำเงินส่วนที่ segregate นั้นไปลงทุนหาผลประโยชน์ได้เฉพาะตามที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในการนำเงินดังกล่าวไปลงทุน บริษัทหลักทรัพย์ต้องระบุให้ชัดเจนว่าเป็นการลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์เพื่อลูกค้า และผลประโยชน์ที่บริษัทหลักทรัพย์จะจ่ายให้แก่ลูกค้าได้ต้องไม่เกินกว่าผลตอบแทนที่บริษัทหลักทรัพย์ได้รับจากการลงทุนดังกล่าว

5. การมีผลใช้บังคับและบทเฉพาะกาล

5.1 บริษัทหลักทรัพย์ทุกบริษัทจะต้องดำเนินการเปลี่ยนบัญชี margin loan ของลูกค้าทุกรายในปัจจุบัน (P/N margin และ cash margin) ให้เป็นระบบ credit balance ตามประกาศที่ 2 ฉบับดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2541 เป็นต้นไป แต่หากบริษัทหลักทรัพย์ใดมีเหตุผลอันควรที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ credit balance ได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว สำนักงานอาจผ่อนผันกำหนดเวลาที่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ใหม่ได้ แต่ไม่เกินวันที่ 1 เมษายน 2541 โดยในระหว่างที่ได้รับการผ่อนผัน ให้บริษัทหลักทรัพย์ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เดิม ยกเว้นในเรื่องอัตรา marrow ที่เริ่มต้น ให้ใช้อัตราตามที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการ ก.ล.ต. ฉบับใหม่

5.2 เมื่อเริ่มใช้ระบบ credit balance แล้ว หากบริษัทหลักทรัพย์ยังไม่สามารถดำเนินการเปลี่ยนให้บัญชี margin loan ของลูกค้ารายใหม่เป็นบัญชีmargin ตามระบบ credit balance ได้ ห้ามให้บริษัทหลักทรัพย์ให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์แก่ลูกค้ารายนั้นในบัญชี เดมอิก หากลูกค้ารายดังกล่าวประสงค์จะกู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์เพิ่มเติม บริษัทหลักทรัพย์ต้องเปิดบัญชีmargin ในหน้าระบบ credit balance ให้แก่ลูกค้ารายนั้น ทั้งนี้ บริษัทหลักทรัพย์จะดำเนินการดังกล่าวได้เฉพาะเมื่อได้มีการวิเคราะห์ลูกค้ารายนั้นเป็นอย่างดีแล้ว

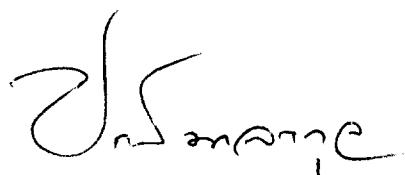
5.3 บริษัทหลักทรัพย์ต้องดำเนินการให้ลูกค้าในบัญชี margin เดินชำระหนี้ที่มีอยู่เดิมให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2542 หากไม่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด บริษัทหลักทรัพย์จะนำลูกหนี้มาระจันนั้นไปค่านவณเป็นสินทรัพย์สภาพคล่องในการค่านவณเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิไม่ได้ และบริษัทหลักทรัพย์ต้องตั้งค่าเพื่อหนี้สูญลูกหนี้ดังกล่าวไว้ให้เพียงพอสำหรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นทั้งจำนวน

ในการที่บริษัทหลักทรัพย์ได้ปรับสภาพหนี้ (restructure) เพื่อให้ลูกค้าผ่อนชำระหนี้ ระยะเวลาในการผ่อนชำระอาจจะเกิน 31 ธันวาคม 2542 ก็ได้ โดยลูกหนี้ดังกล่าวจะนับเป็นสินทรัพย์สภาพคล่องในการค่านவณเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิของบริษัทหลักทรัพย์ได้เท่ากับจำนวนเงินที่คาดว่าจะได้รับชำระหนี้ภายใน 1 ปี

อนึ่ง ตัวอย่างรายละเอียดการค่านவณรายการในบัญชีmargin และการแยกบัญชีเงินของลูกค้าได้แสดงไว้ตามเอกสารแนบท้ายหนังสือนี้ และสำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ การแยกบัญชีเงินของลูกค้า การค่านவณเงินกองทุนสภาพคล่องสุทธิที่เกี่ยวกับบัญชีmargin และ การตั้งค่าเพื่อหนี้สูญ สำนักงานจะได้นำส่งประกาศคณะกรรมการ ก.ล.ต. ให้บริษัทหลักทรัพย์ทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(นายมลรัตน์ มาลานุต พ. ๗๖๘๑)
เลขานุการ

ฝ่ายกำกับธุรกิจหลักทรัพย์

โทร. 2523223 ต่อ 1214

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กศ. 39/2540
เรื่อง หลักเกณฑ์ เนื่องใน และวิธีการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ ลงวันที่
5 พฤษภาคม พ.ศ. 2540
2. ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
ที่ สษ. 42 /2540 เรื่อง การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์
และการให้ยืมหลักทรัพย์แก่ลูกค้าที่มิใช่ลูกค้าสถาบันเพื่อขายชอร์ต ลงวันที่ 4
ธันวาคม พ.ศ. 2540
3. ตัวอย่างบัญชีมาร์จิ้น
4. คำอธิบายตัวอย่างการคำนวณรายการต่าง ๆ ในบัญชีมาร์จิ้นของลูกค้า

បច្ចុប្បន្ន

Initial Margin = 50%				Asset				Liabilities				M.M. Requirement				segregate amount	
activities		cash bal.	អាជីវកម្មរៀបការ	margin		SMV	equity	MR	EE	PP/SP	Call	Shortage	Sell/Buy	Shortage	Action	15	
				LMV	តិំណើរ												
1. ទាន់ពិនិត្យ		4,000		1	2	3	4	5	(1+2+3+4+5)	(2+5)xIM	(6-7)	8/IM	(2x,3x+5x,3)	(6-10)	(2x,25+5x,3)	(6-12)	(14)
2. ផ្ទុកខ្លួន A 600 ដុល្លារ @ 5.-		1,010	3,000			10	0	4,000	0	4,000	8,000	0	0	0	0	0	4,000
3. ផ្ទុកខ្លួន A 400 ដុល្លារ @ 5.-		0	5,000			1,000	0	4,000	1,500	2,500	5,000	1,050	0	750	0	0	1,010
4. ទាន់ពិនិត្យ 500.-		0	5,000			500	0	4,500	2,500	2,000	4,000	1,750	0	1,250	0	0	0
5. ឈរ short ខ្លួន B 250 ដុល្លារ @12.- (3,000)		2,510	5,000			10	3,000	4,500	4,000	500	1,000	2,950	0	2,150	0	0	0
* mark to market (ទិន្នន័យ 5)																	
6.1 រាជាណទាត់ខ្លួន A 1000 ដុល្លារ @7.- (↑)		2,510	7,000			10	2,500	7,000	4,750	2,250	4,500	3,450	0	2,500	0	0	0
រាជាណទាត់ខ្លួន B 250 ដុល្លារ @ 10.- (↓)																	
6.2 រាជាណទាត់ខ្លួន A 1000 ដុល្លារ @3.- (↓)		2,510	3,000			10	4,000	1,500	3,500	-2,000	0	2,650	-1,150	1,950	-450	Sell/Buy	0
រាជាណទាត់ខ្លួន B 250 ដុល្លារ @ 16.- (↑)																	
* ឃុំរាជាណនៅថ្ងៃ 7 ទីកន្លែង 6.2																	
7.1 ខាងក្រោម A 1000 ដុល្លារ 7.- (7,000-) (ការក្រុម)		9,500	0			0	4,000	5,500	2,000	3,500	7,000	1,600	0	1,200	0	5,300	
7.2 ខាងក្រោម A 1000 ដុល្លារ @ 3.- (3,000-) (ការក្រុម)		5,500	0			0	4,000	1,500	2,000	-500	0	1,600	-100	1,200	0	Call	1,300
7.3 ខាងក្រោម B 250 ដុល្លារ @ 10.- (2,500) (cover short - ការក្រុម)		10	3,000			10	0	3,000	1,500	1,500	3,000	1,050	0	750	0	0	10
7.4 ខាងក្រោម B 250 ដុល្លារ @ 16.- (4,000) (cover short - ការក្រុម)		0	3,000			1,500	0	1,500	1,500	0	0	1,050	0	750	0	0	0
8. ទូនសិន = 1,500.- (ឈរចាក 7.3)		0	3,000			1,500	0	1,500	1,500	0	0	1,050	0	750	0	0	0
9. រាជាណទាត់ខ្លួន A 1000 ដុល្លារ @ 2.- (↓)		0	2,000			500	1,000	-500	0	700	-200	500	0	Call	0		
* ទាន់ពិនិត្យ រាជាណនៅថ្ងៃ 7.3																	
10.1 ឯកសារតិត 1,200.-		0	2,000			300	0	1,700	1,000	700	1,400	700	0	500	0	0	0
10.2 ខ្លួន C 200 ដុល្លារ @ 6.- (1,200.-)		0	3,200			1,500	0	1,700	1,600	100	200	1,120	0	800	0	0	0
10.3 P/N មូលតិត 1,200.-		0	2,000	1,200		1,500	0	1,700	2,200	-500	0	700	0	500	0	0	0

คำอธิบายตัวอย่างการคำนวณรายการต่าง ๆ ในบัญชีมาร์จินของลูกค้า

สูตรการคำนวณ

สินทรัพย์ของลูกค้า (Assets)

1. cash balance = จำนวนเงินของลูกค้าวางแผนไว้ในบัญชีมาร์จินที่คงเหลืออยู่ ณ ขณะใดขณะหนึ่ง

2. หลักประกัน :

2.1 long market value (LMV) = มูลค่าตลาดของหลักทรัพย์ที่ลูกค้าซื้อและวางแผนเป็นประกันการชำระหนี้ และหลักทรัพย์ที่ลูกค้านำมาวางแผนเป็นประกันเพิ่ม

2.2 อื่น ๆ = มูลค่าทรัพย์สินอื่นที่วางแผนเป็นประกันการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ เช่น P/N บัตรเดินทาง L/C และ L/G เป็นต้น

หนี้สินของลูกค้า (Liabilities)

1. margin = จำนวนเงินที่ลูกค้ากู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์

2. short market value (SMV) = มูลค่าตลาดของหลักทรัพย์ที่ลูกค้ายืมจากบริษัทหลักทรัพย์เพื่อส่งมอบ การขายชอร์ต

ทรัพย์สินสุทธิของลูกค้าทั้งหมดในบัญชีมาร์จิน (equity)

= Assets - Liabilities

= (cash balance + LMV + หลักประกันอื่น) - (margin + SMV)

margin requirement = ผลรวมของ (มูลค่าหลักประกันหรือหลักทรัพย์ที่ลูกค้ายืมแต่ละรายการ x อัตราmargin เริ่มต้นของหลักประกันหรือหลักทรัพย์ที่ลูกค้ายืมรายการนั้น)

ในการซื้อที่หลักประกันเป็นทรัพย์สินอื่นที่ไม่ใช่หลักทรัพย์จะหักเบี้ยนหรือหุ้นที่ซื้อขายใน ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ ให้กำหนดอัตราmargin เริ่มต้น = 100%

excess equity = equity - margin requirement

อัตราจี้อ/ขายชอร์ต = $\frac{\text{excess equity}}{\text{อัตราmargin เริ่มต้นของหลักทรัพย์ที่จะซื้อ}}$

maintenance margin

call = (LMV x อัตรา call margin ด้านการยืมเงิน) + (SMV x อัตรา call margin ด้านการยืมหลักทรัพย์)

forced = (LMV x อัตรา force sell) + (SMV x อัตรา force buy)

อัตรา call margin และอัตรา force sell ให้เป็นไปตามอัตราที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด ทั้งนี้ บริษัทหลักทรัพย์อาจทำสัญญา กับลูกค้ากำหนดอัตรา call margin หรืออัตรา force sell สูงกว่าอัตรา ที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนดก็ได้

หาก $\text{Equity} < \text{Call}$ แต่ $> \text{Forced} \rightarrow$ เรียกหลักประกันเพิ่ม (call margin)

$\text{Equity} < \text{Call}$ และ $\leq \text{Forced} \rightarrow$ บังคับขายหรือซื้อหลักทรัพย์ (force sell/buy)

สรุปวิธีการบันทึกรายการต่าง ๆ

1. รายการวางแผนในบัญชีมาร์จิน

- ให้บันทึกทรัพย์บันทึกรายการวางแผนของลูกค้าไว้ใน cash balance ของลูกค้า โดยแบ่งได้เป็น 2 กรณี

กรณีที่ 1 ลูกค้า ไม่มี ยอดเงินกู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์คงค้าง ในบัญชีมาร์จิน (margin)

- จำนวนเงินที่บันทึกเพิ่มใน cash balance = จำนวนเงินที่ลูกค้าวางแผนเพิ่ม

ตัวอย่าง : รายการที่ 1

กรณีที่ 2 ลูกค้า มี ยอดเงินกู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์คงค้าง ในบัญชีมาร์จิน (margin)

- ให้นำเงินที่ลูกค้าวางแผนเพิ่มไปชำระหนี้เงินกู้ยืมที่มีอยู่เดิมก่อน หากมีเงินคงเหลือจึงบันทึกเงินคงเหลือเพิ่มใน cash balance อย่างไรก็ตาม หากลูกค้ายังคงมีหลักทรัพย์ที่ซื้อและวางแผนเป็นประกันการกู้ยืมเงินในบัญชีมาร์จินคงเหลืออยู่ ให้นำเงินที่ลูกค้าวางแผนเพิ่มไปชำระหนี้เงินกู้ยืมคงค้าง โดยให้ยอดหนี้เงินกู้ยืม (margin) ของลูกค้าคงเหลือเท่ากับ 10 บาท

- จำนวนเงินที่บันทึกเพิ่มใน cash balance = จำนวนเงินที่ลูกค้าวางแผนเพิ่ม

- จำนวนเงินที่หักจากยอด margin เดิม

ตัวอย่าง : รายการที่ 4 และ 10.3

2. รายการซื้อหลักทรัพย์ แบ่งเป็น 2 กรณี

กรณีที่ 1 ยอด cash balance เดิม > มูลค่าซื้อ

- ให้บันทึกรายการให้กู้ยืมเงิน (margin) สำหรับรายการซื้อแต่ละรายการดังกล่าวเท่ากับ 10 บาท และหักยอด cash balance = มูลค่าซื้อ - 10 บาท

ตัวอย่าง : รายการที่ 2

กรณีที่ 2 ยอด cash balance เดิม < มูลค่าซื้อ

- ให้บันทึกรายการให้กู้ยืมเงิน (margin) = มูลค่าซื้อ - cash balance และหักยอด cash balance ออกทั้งหมด

ตัวอย่าง : รายการที่ 3

3. รายการขายชอร์ต

- ให้นำมูลค่าขายชอร์ตไปชำระหนี้เงินกู้ยืม (margin) ที่มีอยู่เดิมก่อน หากมีเงินคงเหลือจึงโอนเข้ายอด cash balance ของลูกค้า ทั้งนี้ ในกรณีที่ลูกค้ายังคงมีหลักทรัพย์ที่ซื้อและวางแผนเป็นประกันในบัญชีมาร์จินคงเหลืออยู่ ให้นำเงินค่าขายชอร์ตไปชำระหนี้เงินกู้ยืม โดยให้คงเหลือหนี้เงินกู้ยืมเท่ากับ 10 บาท และให้บันทึกมูลค่าหลักทรัพย์ที่ยืมตามราคาตลาดเป็นมูลหนี้ยืมหลักทรัพย์ของลูกค้า

ตัวอย่าง : รายการที่ 5

4. รายการ mark to market

- ให้ปรับมูลค่าของหลักประกันและหลักทรัพย์ที่ยืมให้เป็นไปตามราคาตลาดอย่างน้อยทุกสิ้นวันทำการ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่วางเป็นประกันหรือหลักทรัพย์ที่ยืมรายการใดไม่มีราคาตลาด ให้ใช้มูลค่าตามราคาราในการคำนวนมูลค่า

ตัวอย่าง : รายการที่ 6.1 และ 6.2

5. รายการขายหลักทรัพย์ที่ซื้อจากบัญชีมาร์จิน

- ให้นำมูลค่าขายหลักทรัพย์ไปชำระหนี้เงินกู้ยืม (margin) ที่มีอยู่เดิม หากมีเงินเหลือจึงโอนเข้ายอด cash balance ของลูกค้า ทั้งนี้ ในกรณีที่ขายหลักทรัพย์ดังกล่าวแล้ว สูญเสียคงมีหลักทรัพย์ที่ซื้อและวางเป็นประกันในบัญชีมาร์จินคงเหลืออยู่ ห้ามน้ำเงินค่าขายไปชำระหนี้เงินกู้ยืมทั้งหมดให้คงเหลือเป็นหนี้เงินกู้ยืมเท่ากับ 10 บาท

ตัวอย่าง : รายการที่ 7.1 และ 7.2

6. รายการซื้อหลักทรัพย์คืนให้แก่บริษัทหลักทรัพย์

- ให้หักยอด cash balance เท่ากับมูลค่าซื้อหลักทรัพย์ หากไม่พอให้บันทึกส่วนต่างเป็นหนี้เงินกู้ยืมเพิ่มเติม และให้หักมูลหนี้ยืมหลักทรัพย์ของลูกค้าออกจากบัญชีมาร์จินตามมูลค่าตลาดที่บันทึกครั้งล่าสุดของหลักทรัพย์ที่คืน

ตัวอย่าง : รายการที่ 7.3 และ 7.4

7. รายการถอนเงิน

- จำนวนเงินที่ลูกค้าสามารถถอนได้จะต้องไม่เกินมูลค่าทรัพย์สินส่วนเกิน (excess equity)
- ให้หักเงินที่ถอนออกจากยอด cash balance ของลูกค้าทั้งจำนวน ในกรณีที่ยอด cash balance มีไม่พอ ให้บันทึกส่วนต่างไว้ในยอดหนี้เงินกู้ยืม (margin)

ตัวอย่าง : รายการที่ 8

8. รายการวางแผนหลักประกันเพิ่ม แบ่งตามประเภททรัพย์สินที่วางเพิ่มได้เป็น 3 กรณี

กรณีที่ 1 เงินสด

- ให้บันทึกในลักษณะเดียวกันกับการวางแผนเงินเพิ่มเติมในบัญชีมาร์จิน

ตัวอย่าง : รายการที่ 10.1

กรณีที่ 2 หลักทรัพย์

- ให้บันทึกมูลค่าหลักทรัพย์ที่วางเพิ่มรวมในส่วนของ long market value และให้ mark to market หลักทรัพย์ดังกล่าวตามวิธีการ mark to market ดังที่กล่าวข้างต้น

ตัวอย่าง : รายการที่ 10.2

กรณีที่ 3 ทรัพย์สินอื่น

- ให้บันทึกมูลค่าทรัพย์สินที่วางเป็นประกันเพิ่มไว้ในรายการอื่น ๆ และให้ mark to market ทรัพย์สินดังกล่าวตามวิธีการ mark to market ดังที่กล่าวข้างต้น

ตัวอย่าง : รายการที่ 10.3

9. รายการดอกเบี้ยรับ-จ่าย และเงินปันผลที่บริษัทรับแทนลูกค้า

กรณีดอกเบี้ยรับ (ลูกค้าต้องจ่ายให้บริษัท) ให้หักจากยอด cash balance ถ้าข้างมียอดคงเหลืออยู่ในกรณีที่ยอด cash balance เป็นศูนย์ ให้บันทึกเพิ่มในยอดหนี้เงินกู้ยืม (margin)

กรณีดอกเบี้ยจ่าย (บริษัทด้องจ่ายให้ลูกค้า) และเงินปันผลที่บริษัทรับแทนลูกค้า ให้นำเงินที่ลูกค้าจะต้องได้รับไปหักระหนี้เงินกู้ยืม (margin) ที่มีอยู่เดิม หากมีเงินเหลือจึงโอนเข้ายอด cash balance ของลูกค้า และหากลูกค้ายังคงมีหลักทรัพย์ที่ซื้อแล้ววางเป็นประกันค้างอยู่ในบัญชีมาร์จิน ให้คงหนี้เงินกู้ยืมไว้เท่ากับ 10 บาท

10. จำนวนเงินลูกค้าที่ต้อง segregate

- ให้บริษัทหลักทรัพย์ segregate เงินของลูกค้าเท่ากับจำนวนเงินที่เป็น free credit balance เฉพาะกรณีที่มีค่าเป็นบวก

โดย $\text{free credit balance} = \text{cash balance} - [\text{SMV} \times 105\%]$

ตัวอย่าง : column ที่ 15